

bi se išao natrag igrati, a ne bi ga barem pratio i plakao zajedno s njime.....

Slijedimo Isusa na njegovu mukotrpnom putu. Idimo za njim skrušeni na Kalvariju. Obećajmo mu, da ćemo s njime ustrajati u borbi i radu i trpljenju za Boga i ljudski rod, dok mognemo reći: „Consummatum est, svršeno je“.

Travnik.

*Josip Predragović D. I.*



## ZLA ŠTAMPA.

Kršćanstvom je oboreno poganstvo i s njim kruta samovolja vladara, ropstvo, ponizivanje žene, neograničena očeva vlast, izlaganje djece, bešćutno odnemanje bolesnika i bijednika, javna spolna nečudorednost, i čovječanstvo je kako tako uređeno po načelima kršćanske slobode, jednakosti i ljubavi, pa možemo reći, da se današnja uljudba osniva na kršćanskim temeljima, ona je u jezgri svojoj kršćanska.

Moderno poganstvo hoće da sagradi svoju uljudbu na novim, protivukršćanskim temeljima, a u tom se poslu najviše služi rdavom štampom. Ta štampa nastoji da upravo kršćanska osvjedočenja, istine vjere i načela kršćanskog ćudoređa potkopa i istisne iz javnog mnijenja, iz glave i srca općinstva. Socijalno-demokratska štampa redovito donosi materijalističke rasprave, propovijeda u raznim varijacijama povjesni materijalizam te pomoću toga materijalizma tumači svaki politički, gospodarski i moralni pojav, neprekidno i gotovo sustavno navaljuje na kršćanske istine, sakramente, crkvene osobe i ustanove.

Štampa poznatih mračnih elemenata često do-  
naša rasprave darwinističkog duha; priopćuje prirod-  
slovne uvodne članke, koji nastoje uzdrmati ugled  
sv. Pisma; u najgnusnijim sablaznima žalosnih po-  
vjesničkih razdoblja kopka i uživa ako nađe štogod,  
čime može blatiti Crkvu ili papinstvo; ruži svako  
očitovanje katoličkog vjerskog života, šugom naziva  
redovničku ustanovu i upotrebljuje svaku prigodu, da  
ucka svoju čitalačku publiku proti Crkvi, objavi, i  
uopće proti kršćanstvu.

Ovaka štampa u božićnim i uskršnim brojevima  
nastavlja progonstvo, koje su počeli stari Židovi proti  
Kristu Gospodinu; u ovim brojevima običavaju  
izaći dugi članci, koji sad uvijeno sad očitno poriču  
božanstvo Kristovo; nastoje ukloniti nimbus, koji bo-  
žansku njegovu osobu od stoljećâ okružuje; nijeću  
njegova čudesa, pričom nazivlju njegovo uskrsnuće i  
iskreću njegove božanske nauke. Mimo to drže otvo-  
rene svoje stupce za svaku materijalističku, darwini-  
stičku ili koju mu drago agresivnu struju, o kojoj  
misle da će oslabiti uvjerenje kršćanskog općinstva,  
da će moći ohladiti njegovu gorljivost ili barem pro-  
uzročiti smetnju u njegovu duševnome svijetu.

Prevratni listovi priopćuju takove članke, koji  
upravice potiču, bune na grijeh. Kada puku tumače,  
da je imetak krađa da je prevrat sveta dužnost, dr-  
žava da je zadruga otimača: takove se misli šire u  
općinstvu i ne ostaju platoničke spekulacije, nego  
oblače tijelo u zbiljskom životu.

Jedan se je kradljivac pred sudom branio tim,  
da on nije krao, nego da je samo natrag uzeo od  
bogatašâ, što su oni ukrali od siromaka. „Je suis un  
restitutionnaire : Ja uspostavljam pravedni posjed“.  
Ovako je čitao u svojim novinama.

Jedan ubojica, kada ga je sud pozvao na od-  
govornost, reče: „Poglaviti sude, ovo je borba za  
opstanak. Jači smrvi slabijega“. Tako je primijenio  
darwinističku filozofiju svojih novina.

Jedan franceski lopov ukrao dragulje i na papiru, u koji ih je spakovao, napisao ove riječi iz listice Bourrasque-a: „Savjest je riječ, koju su iznašli bogataši da plaše siromake. Milijune i prijestolja pribavljaju si nasiljem i varkom“.

Ne samo ovako upravnim nagovorom i poticajem, nego i na drugi, indirektni način potiču na grijeh. Na primjer: za novac ili iz strančarstva brane zločine i najveće lopovštine.

Novinari čine od nekih zločinaca upravo velike ljude, junake; opisuju njihov način života, njihovo odijevanje, njihovo lice tako, da ih mnogi čitatelji zavole i počnu im zavidjeti slavu njihovu i teže za sličnim lovorima. „Jednog će već dana i o meni govoriti svijet; postat ću glasovit čovjek“ — misli u sebi, pravi nacрте, traži putove, koji vode herostratskoj slavi.

\*

Jedan od najvećih grijeha zle štampe jest, što širi spolno nečudoređe, promiče spolno divljanje. Koliko se dnevnika pomizuje na nivô zavodnika (svodnika) priopćujući stanovite male oglase . . . . U najnovije vrijeme biraju nešto pristojnije izraze, ali ovi pristojniji izrazi pokrivaju iste one stare ogavnosti i nepodopštine. Ovi listovi priopćuju mnogo puta nečudoredne članke, kojima potiču na naslade; neki se gađni listovi po svome zvanju zanimaju samo bludnom „književnošćn“, i u Varosliget-u može se svake nedjelje vidjeti mnogo malih dječaraca, podvornika, učenika građanske škole i gimnazijalaca, kako se na klupi skupljeni bezočno smiju čitajući najnoviji broj „Fidibusz-a“ i usisavaju u svoja mlada srca otrov.

Visoko (Bosna).

*O. Emanuel Krajnović, Franjevac.*

